

5. What Is Machine Learning? / MathWorks. URL: <https://www.mathworks.com/discovery/machine-learning.html> (дата звернення: 23.11.2023)

*А.О. Чередник, к.е.н., викладач кафедри
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця*

СТАНОВЛЕННЯ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

За сучасних умов господарювання можливості цифрової економіки є практично необмеженими і продовжують стрімко зростати. Цифрові та комунікаційні технології охоплюють усі економічні, соціальні та політичні сфери. Сучасні міжнародні корпорації виділяють розвиток цифровізації як найважливіший показник соціально-економічної ефективності не лише у межах своєї господарської діяльності, а й світової економіки взагалі. У зв'язку з вищезазначеним виникає нагальна потреба у комплексному вивченні

аспектів розвитку цифрової економіки та процесів її становлення.

В економічній науці поняття «цифрова економіка» стала виділятися як окрема категорія вже в 90-х роках ХХ ст., зокрема вперше розрізняти «цифрову економіку» запропонував бізнес-аналітик Дон Тапскот в 1995 [1].

Під цифровою економікою він розуміє економічну діяльність, що визначається через мережеву свідомість (ориг. networked intelligence) і напряму залежить від віртуальних технологій.

У сучасних економічних дослідженнях використовують кілька синонімів цифрової економіки, а саме: інтернет-економіка, нова економіка, веб-економіка, діджиталізаційна економіка [2]. Загалом під цифровою економікою розуміють виробництво, продаж та постачання товарів та послуг з використанням комп'ютерних мереж. Цифрова економіка - це різновид ринку суб'єктів економічної системи, на якому один, кілька чи всі етапи економічних процесів здійснюються за допомогою інформаційно-комунікативних технологій. Тобто це один із проявів економічної свободи ринкових відносин, сучасності, інноваційності та розвитку прогресивної економіки.

Європейська комісія запровадила документ «Цифровий порядок денний для країн Європи» (ориг. EU Digital Single Market Strategy) у рамках стратегії розвитку[3], який знайшов своє відображення у створенні єдиного цифрового ринку (ориг. Digital Single Market).

У відповідь на впровадження «Цифрового порядку денного для країн Європи» у розвинутих компаніях стали з'являтися посада головного фахівця з цифрових технологій (ориг. Chief Digitization Officer) штатна одиниця, яка зазвичай є елементом структури топ-менеджменту компанії. На зазначену посаду зокрема покладено відповідальність за цифрові якості організації та її бізнес-моделі. Посада також може значитись як фахівець із цифрової підтримки (ориг. digital supported), цифровий представник (ориг. digital faced), цифровий уповноважений (ориг. digital powered) або внутрішній фахівець із цифрових технологій (ориг. digital embedded), де зокрема остання означає, що бізнес-модель ґрунтується на цифрових технологіях, наприклад, e-commerce або fintech). Таким чином, цифрові технології стали рушійною силою соціально-економічного розвитку багатьох країн світу, визначаючи основу сталого розвитку у майбутньому. Сферу, що створює цифрові технології та сервіси

впроваджує та обслуговує їх, називають ІТ-індустрією.

За рекомендаціями фахівців корпорацій «Telsa» та «Deloitte» необхідними принципами для компаній, що прагнуть ефективної діяльності у нових умовах диджиталізації, є такі:

- інвестувати у нові можливості, а не у старі бізнес-моделі;
- високо цінувати ділові відносини з існуючими та потенційними клієнтами;
- оперативно підлаштовуватися під стрімкозмінюючуся зовнішню ринкову середу;
- активно інвестувати та розвивати нові «таланти» компаній.

Важливо зазначити, що розуміння поняття цифрової економіки в Україні відмінно від звичного в світі. В Україні поняття “цифровізації” сконцентровано винятково на створенні нових послуг, що базуються на зборі та аналізі даних з різних фізичних об’єктів і не охоплює питання кардинальної зміни ситуації у виробничій системі, підходів до проектування, виробництва, збуту та експлуатації цих фізичних об’єктів, що закладено в концепцію Індустрії 4.0 [4].

Слід звернути увагу та те, що за оцінками фахівців, українські підприємці під Індустрією 4.0 розуміють переважно закупівлю імпортного обладнання – порівняно сучасного і, бажано, недорогого. На цьому їх бачення модернізації закінчується. За оцінками, ключовою проблемою є низький рівень бізнес-культури.

Таким чином, Перетворююча сила даних для економічної та соціальної взаємодії змушує уряди країн, малий та великий бізнес і людей адаптуватися до сучасних реалій цифрової економіки, щоб у повній мірі використовувати можливості, що з’являються і активно розвиваються.

Список використаних джерел:

1. Tapscott D. The Digital Economy: Promise and Peril in the Age of Networked Intelligence. New York: McGrawHill; 1995. 342 p
2. Niebel T. ICT and Economic Growth: Comparing Developing, Emerging and Developed Countries. Mannheim: ZEW Centre for European Economic Research; 2014. 29 p
3. The E.U.’s Digital Single Market & Digital Strategy. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://guides.ll.georgetown.edu/cyberspace/eu-digital-single-market#:~:text=The%20European%20Union's%20Digital%20Single,technical%20standards%20to%20facilitate%20interoperability>.
4. Григоренко Ю. Олександр Юрчак: “В Україні до Індустрії 4.0 відкриті саме металурги”. – GMK Center, 13 вересня 2019р., <https://gmk.center/ua/interview/oleksandr-jurchak-v-ukraini-do-industrii-4-0-vidkriti-samemetalurgi>.

*Н. Чернікова, к.е.н., доцент,
К. Крутий, Б. Могила, здобувачі вищої освіти СВО Бакалавр
Полтавський державний аграрний університет,*

СТРАТЕГІЇ СТВОРЕННЯ ЕКОЛОГІЧНО ВІДПОВІДАЛЬНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Екологічні проблеми в Україні та світі змушують як представників влади та бізнесу, так і пересічних громадян замислитись над важливістю переходу на екологічні засади господарювання. На сучасному етапі екологічна складова є невід’ємною частиною стратегії сталого розвитку України наряду з економічними та соціальними питаннями. Серед цілей сталого розвитку є такі, що підкреслюють